Dosarul nr.2c-422/24
2-24015341-12-2c-08022024-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

10 septembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Judecătorul (unipersonal) Octavian Dvornic

în sediul instanței, în procedura cererilor cu valoare redusă, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă înaintată de ”Serviabil” SRL împotriva ”Dilora Service” SRL privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată-

a constatat:

Argumentele participanților la proces

La 07 februarie 2024, reprezentantul ”Serviabil” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ”Dilora Service” SRL solicitând încasarea datoriei în mărime de 397,43 lei și a taxei de stat.

În susținerea acțiunii a menționat că raporturile juridice dintre societățile ”Dilora Service” SRL și ”Serviabil” SRL, au fost materializate prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare, în formă verbală, conform căruia ”Serviabil” SRL livra marfă conform specificației și solicitărilor înaintate de ”Dilora Service” SRL.

Astfel în cerere se indică că, în perioada 11.10.2019-22.10.2019, reclamantul ”Serviabil” SRL a livrat pârâtului ”Dilora Service” SRL marfa în valoare de 845,45 lei, fapt confirmat de facturile fiscale nr. AAH 2517039 din 22.10.2019 în suma de 406,45 lei și nr. AAH2516038 din 11.10.2019, în sumă de 439,00 lei.

Reclamantul mai susține că valoarea mărfii a fost achitată parțial, astfel că datoria existentă este de 397,43 lei care este confirmată și de actul de verificare reciprocă din 31.10.2023.

Se mai indică în cerere că tentativele de soluționare pe cale extrajudiciara a litigiului iscat, s-a materializat prin expedierea somației și cererii prealabile, care au fost ignorate de către acesta, refuzând să recepționeze somația expediată.

Ca urmare reclamantul își întemeiază acțiunea în temeiul art. 774, 858, 1108 Cod civil, solicitând astfel admiterea integrală.

Prin cererea de concretizare a cerințelor din acțiunea depusă la data de 08 mai 2024 reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei în mărime de 1812,23 lei și a taxei de stat în mărime de 250 lei și a taxei de timbru în mărime de 200 lei.

În susținerea cererii concretizare a menționat că potrivit facturilor fiscale anexate la materiale cauzei, reclamantul a livrat pârâtului marfă în valoare totală de 3326,19 lei, care a fost achitată parțial, astfel valoarea creanței constituie suma de 1812,23 lei, fapt confirmat și prin actul de verificare reciprocă a decontărilor.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedură cu valoare redusă, fiindu-le explicate părților procedura de examinare, în conformitate cu art. 276^2 -276^4 al Codului de procedură civilă (f.d.18).

La 15 iulie 2024, avocatul Negrei Nicolae în interesele pârâtului ”Dilora Service” SRL a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de către ”Serviabil” SRL solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, neprobată și în același timp una tardivă.

În susținerea poziției a indica faptul că pornind de la prevederile legale specificate la art. art. 118 alin. (1) și (3), 121, 130 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă și în coraborare cu materialele cauzei, constată că probele anexate la materialele cauzei nu dovedesc circumstanțele invocate, ba mai mult această acțiune este înaintată cu rea credință cu scopul de a încasa sume de bani care de fapt nu se cuvin companiei ”Serviabil” SRL, pe faptul că asemeni datorii nu există.

Cu referire la pretinsa datoriei care este invocată în acțiunea înaintată inițial și ulterior concretizată menționează că într-adevăr între ”Dilora Service” SRL și ”Serviabil” SRL, au existat niște relații de parteneriat și anume vânzare cumpărare a produselor de lactate.

Careva contracte de vânzare cumpărare în formă verbală nu s-au încheiat dar la eliberarea facturilor de către furnizor, facturile care erau acceptate de către cumpărător erau achitate în întregime.

Potrivit materialelor cauzei reclamantul a anexat două facturi și anume factura nr. AHH2516038 din 11.10.2019 pentru suma de 439,00 lei și factura fiscală nr. AHH2517039 din data de 22.10.2019 la suma de 406,45 lei, facturi care au fost achitate de către ”Dilora Service” SRL, în întregime.

În referință se mai inică faptul că nu este clară poziția reclamantului ori prin cererea de chemare în judecată în calitate de probe face trimitere la facturile indicate supra invocând datoria de 845,45 lei, însă în cererea de concretizare, inducând instanța în eroare face trimitere la aceleași facturi anexate la materialele cauzei și deja invocă datoria de 1 812,23 lei, care nu reiese din nici o probă de la materialele cauzei.

Or, reclamantul abuziv și încercând să încaseze o sumă de bani nejustificat, induce în eroare instanța de judecată referitor la careva pretinse datorii, tară a proba acest fapt, or unica probă care ar demonstra alegațiile reclamanților ar fi facturi semnate, acceptate și neachitate, care în realitate nu există, și nici de cum actul de verificare unilateral întocmit de către ”Serviabil” SRL, care în esență nu demonstrează datoria cumpărătorului față de vânzător.

Se indică că potrivit art. 315 alin. (1) și (2) Cod civil, obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic.

Obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil și să fie determinat sau determinabil cel puțin în specia sa. Obiect al actului juridic sunt acele acțiuni sau inacțiuni, la care se obligă persoana în virtutea actului juridic încheiat. Obligația poate consta în a da, a face ori a nu face, iar pentru ca actul juridic să ia ființă și să fie valabil, este necesar ca obiectul să existe.

Potrivit art. 858 alin. (1) Codul Civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

Astfel reprezentantul pârâtului mai indică că, având în vedere că obiectul nu există nici careva obligație a ”Dilora Service” SRL față de ”Serviabil” SRL nu există la moment, toate obligațiile fiind executate în întregime, în perioada colaborării în baza facturilor emise semnate și acceptate de către părți.

Un alt aspect este faptul că pârâtul nu a respectat calea prealabilă de soluționare a litigiului or, notificarea anexată la materialele cauzei a fost expediată pe o adresă greșită și anume mun.

Chișinău str. N. Sulac 4/2 ap. 93, iar în realitate sediul companiei ”Dilora Service” SRL este mun. Chișinău str. N. Sulac 4 ap. 93.

Astfel în asemeni circumstanțe nefiind respectată calea prealabilă și înaintând acțiunea la data de 07.02.2024 în instanța de judecată raportând pretinsele facturi care le invocă în calitate de acte juridice pe baza cărora își întemeiază acțiunea, datate cu 11.10.2019 și 22.10.2019, acțiunea a fost înaintată în afara termenului de prescripție.

Or, potrivit prevederilor art. 267 alin. (1) Cod Civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere dreptul încălcat este de 3 ani.

Astfel pe lângă faptul că acțiunea este una neîntemeiată, aceasta este și tardivă, iar instanța urmează să emită în acest sens o hotărîre prin care acțiunea înaintată de ”Serviabil” SRL împotriva companiei ”Dilora Service” SRL, să fie respinsă ca fiind tardivă.

Ca urmare, reprezentatul pârâtului solicită respingerea acțiunii ca fiind una tardivă și neîntemeiată și încasarea din contul FPC ”Serviabil” SRL a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei, suportate de ”Dilora Service” SRL în prezentul litigiu.

Prin încheierea judecătorului judecătoriei Chișinău sediul Centru Octavian Dvornic din 10 iulie 2024 a fost fixată ședință de examinarea cauzei pentru data de 10 septembrie 2024 și informați repetat participanții la proces.

Astfel, la 31 iulie 2024 în adresa reclamantului FPC ”Serviabil” din mun. Chișinău bd. Mircea cel Bătrân 39 ap. 248 a fost remisă referința cu anexe depusă de către reprezentantul pârâtului, acestea fiind recepționate la 09 august 2024 fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție anexat la dosar (f.d 42)

În conformitate cu art.276^4 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

Aprecierea instanței de judecată

Soluționând materialele cauzei şi raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră că acţiunea civilă urmează a fi admisă respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform dispozițiilor art. 118 Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de

lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) Cod de procedură Civilă al RM.

Din materialele cauzei rezultă că ”Serviabil” SRL și ”Dilora Service” SRL s-au aflat în relații contractuale de vânzare cumpărare, astfel în baza acordurilor ”Serviabil” SRL s-a obligat să vândă, iar ”Dilora Service” SRL în calitate de cumpărător să primească marfa și să achite prețul conform facturilor eliberate.

Potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Totodată, conform art.776 Cod Civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, obligațiile urmând a fi executate în modul corespunzător cu bună credință, la locul și momentul stabilit.

Prevederile art.858 alin.(2) Cod civil, stipulează că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Astfel, prin acțiunea înaintată reclamantul pretinde că, a livrat marfă pârâtului, însă, ultimul cu rea-credință nu-și execută obligația privind achitarea integrală în termenul stabilit pentru marfa recepționată.

Instanța de judecată nu poate reține cele relatate de reclamant ca temei de admitere a acțiunii din următoarele considerate.

În acest sens, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce pe perioada 01.01.2019-30.11.2023 între ”Serviabil” SRL și ”Dilora Service” SRL din 30 noiembrie 2023, societatea pârâtă înregistrează o datorie în mărime de 1812,23 lei. (f.d.7).

Având în vedere că pârâta nu a achitat datoria susmențională, reclamata ”Serviabil” SRL în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă a expediat o reclamație cu solicitarea achitării datoriei în mărime de 1812,23 lei. Termenul achitării datorii fiind fixat în perioada de 3 zile de la data primirii somației (f.d 8).

După cum rezultă din înscrisurile anexate la materiale cauzei reclamația a fost expediată pe adresa din mun. Chișinău str. N. Sulac 4/2 ap 93, iar aceasta fiind returnată cu mențiunea ”nereclamat (f.d 9).

Potrivit extrasului din Registrul persoanelor juridice sediul societății ”Dilora Service” SRL este înregistrat în mun. Chișinău str. Nicolae Sulac 4 ap. 93. (f.d 39)

Instanța reține că, potrivit art.183 alin (1) Cod de procedură civilă stipulează că persoana juridică are un sediu, indicat în actele de constituire.

La caz, instanța de judecată ține să menționeze că, reclamatul și-a întemeiat acțiunea în temeiul facturilor fiscale seria nr. AAH 2517039 din 22.10.2019 în suma de 406,45 lei și nr. AAH2516038 din 11.10.2019, în sumă de 439,00 lei. (f.d 5-6)

Ca urmare din materialele anexate speței, instanța nu a reținut un act din care ar rezulta cu certitudine că, pârâtul ”Dilora Service” SRL înregistrează datorii față de reclamantul ”FPC Serviabil” SRL, or, deși partea reclamantă își întemeiază acțiunea în temeiul facturilor fiscale din 11 octombrie 2019 și 22 octombrie 2019, reprezentantul pârâtului la referința anexată a prezentat copia bonurilor de plată din 10 octombrie respectiv 21 octombrie 2019 prin care atestă achitarea sumelor invocate.

Astfel se atestă că pentru factura seria nr. AAH 2517039 din 22.10.2019 pentru valoarea mărfurilor în mărime de 406,45 lei pârâtul a achitat prețul de 406,45 lei la data de 21 octombrie 2019, iar pentru factura seria nr AAH2516038 din 11.10.2019 valoarea mărfurilor în mărime de 439 lei s-a achitat suma de 439 lei la data de 10 octombrie 2019.(f.d 27-28)

Prin urmare reieșind din conținutul prevederilor art.858 alin.(1) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

Corespunzător instanța atrage atenția asupra faptului că reclamantul în susținerea poziției sale a anexat actul de verificare a decontărilor reciproce, însă din înscrisul dat nu se atestă că pârâtul ”Dilora Service” SRL înregistrează datorii în baza facturilor anexate la dosar din 11 și 22 octombrie 2019, or acestea conform conținutul actului au fost achitate anticipat cu o zi, la 10 respectiv 21 octombrie 2019.

Astfel, pe cale de consecință, nefiind dovedită existența unei obligații, debitorului nu i se poate invoca neexecutarea obligației cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Prin urmare reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei instanța de judecată nu a reținut careva probe veridice, certe și concludente din care ar rezulta cu certitudine obligația pârâtului ”Dilora Service” SRL față de ”FPC Serviabil” SRL, în mărimea sumei de 1812,23 lei.

În baza celor constatate, judecătorul conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească.

La caz, instanța de judecată menționează că, reclamantului i s-a oferit posibilitatea de a se folosi de mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, or, nu a făcut uz de acest drept oferit și respectat pe tot parcursul examinării speței.

Corespunzător, după cum urmează din cerere de chemare în judecată, valoarea acțiunii civile formulate de reclamant, se încadrează în valoarea acțiunii care în conformitate cu art. 276^2 Cod de procedură civilă, urmează a fi examinată de către instanța de judecată în procedura de valoare redusă (procedura scrisă) fără participarea părților.

Astfel, descrierea de către reclamant în cererea de chemare în judecată a circumstanțelor de fapt a cauzei, cât și a pretențiilor formulate împotriva pârâtului urmează a fi făcută în modul în care va permite instanței de judecată să sesizeze corect circumstanțele de fapt a cauzei, să excludă inexactități cu sens dublu, și va face posibilă judecarea cauzei civile potrivit procedurii scrise, în lipsa participanților la proces.

După cum reiese din actele de procedură îndeplinite vis-a-vis de speța dată, reprezentantul reclamantului a fost înștiințat conform rigorilor despre examinarea cauzei, fapt ce se confirmă prin scrisorile expediate prin intermediul poștei electronice a reprezentatului indicate în cererea de chemare în judecată cât și avizul de recepție, conform căruia ultimul a recepționat corespondența expediată în adresa lui (f.d.15, 19, 30, 42), însă nu a manifestat interes față de măsurile întreprinse de instanță pentru justa soluționare a cauzei.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 Cod de procedură civilă, instanţei de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părţilor în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participanţi la proces de obligaţia legală reprezintă în esenţă o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reţinând obligaţia instanţei de a asigura preeminenţa dreptului în sensul definit de Constituţie şi practica internaţională, reieşind din cele expuse mai sus, ajunge la concluzia de a respinge pretenţiile reclamantului, or acestea sunt neîntemeiate.

Or, instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea şi obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În baza celor constatate, instanța conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o şi dovedească. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-şi dovedească pretențiile. Sarcina probațiunii este influențată de principiul disponibilității.

Potrivit dispozițiilor art.27 Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art.26 Cod de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale.

Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încît părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei.

În asemenea circumstanțe, examinând cumulul probatoriu în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța de judecată ajunge la ferma concluzie de a respinge pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 1812,23 lei din contul pârâtului, ca fiind neargumentată probatoriu.

Instanța remarcă că, la materialele cauzei în acest sens de către reclamant nu au fost prezentate careva probe veridice (facturi, cecuri, recipisă) ce ar confirma cerinţele sale, iar conform art.118 Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În conformitate cu art.19 alin (1) Cod Civil, În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

În conformitate cu art.131 Cod de procedură civilă explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A, nr.288).

Totodată, din solicitările indicate prin prisma cererii de chemare în judecată instanța a reținut că reclamantul solicită și încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

Conform art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În asemenea circumstanțe, având în vedere că pretențiile din acțiunea înaintată de către reclamantul FPC Serviabil” SRL împotriva lui Dilora Service SRL privind încasarea datoriei, a fost respinsă, instanța conchide că în consecință, urmează a fi respinsă și pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

Totodată, instanța de judecată reține că, prin referința depusă reprezentantul pârâtului a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei.

Potrivit art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte și cheltuielile de asistenţă juridică.

Conform prevederilor art. 96 alineatele (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța relevă că în prezentul litigiu pârâtul Dilora Service SRL a fost asistată de avocatul Negrei Nicolae, împuternicit prin mandatul nr.2042491 din 10 iulie 2024 (f.d.36), iar pentru serviciile de asistență juridică solicită încasarea sumei de 4000 lei, confirmate prin factura fiscală nr. AAS 7791711 din 10 iulie 2024. (f.d 40).

Corespunzător la cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța ține să menționeze că la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO.

La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportului avocatului la soluţionarea cauzei, timpului şi muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de, speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa; faptul

în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

În acest sens instanța instanța mai subliniază că la materialele cauzei nu a fost prezentată informație cu referire la actele și acţiunile efectuate de avocat, în cadrul procesului civil nominalizat.

În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, rezultatul obţinut, examinarea cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă, judecătorul, admite parțial solicitarea reprezentantului pârâtului și va încasa de la FPC Serviabil SRL în beneficiul Dilora Service SRL suma de 500 (cinci sute) lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică suportate, care este una reală, necesară şi rezonabilă.

Totodată instanța reține următoarele că în corespundere cu prevederile art.art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

În opinia instanței, argumentele din cererea de chemare în judecată nu şi-au găsit confirmare în raport cu probele prezentate, şi nu a fost constatat nici un temei relevant pentru a imputa pârâtului neexecutarea obligației de plată solicitată de reclamant.

În conformitate cu prevederile art.94, art. 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă al RM, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ”Serviabil” SRL împotriva ”Dilora Service” SRL privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de ”Serviabil” SRL, IDNO 1003600030995 în beneficiul ”Dilora Service” SRL INDO 1018600021414 cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 500 (cinci sute) lei.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul centru.

Judecător Octavian DVORNIC